

”Euforija” u ZKM-u,
priča koja će u kazalište dovesti mlade

Muke generacije Z p(r)okazane glumačkom ‘tehnikom životinja’

ANSAMBL ZKM-a U "Euforiji" su oni gimnazijalci pred maturom, ali su istovremeno i životinje - od pileta do žirafe

Bojana Radović

U hrvatskim kazalištima najmanje je predstava za mlade, za generacije onih od kojih tek treba stvoriti buduću kazališnu publiku. Čini se da su mnogi zaključili da je dovoljno na repertoaru ponuditi pokoji lektirni naslov pa će mladi tako i tako doći, jer lakše je primjerice "Glembajevima" posvetiti dva sata u kazalištu nego ih pročitati. I da, mladi dolaze. Ali pravo je pitanje tko se od njih uopće vrati u kazalište, a u tu su jednadžbu upisani čak i oni koji su jako voljeli ići na dječje predstave, da bi zatim zbog nedostatka pravih sadržaja prilagođenih njihovoj dobi jednostavno odustali.

Mladi će se prepoznati

U tom kontekstu posebno važno mjesto među zagrebačkim kazalištima već godinama pripada ZKM-u, kazalištu koje nikada nije odustalo od predstava za mlade te ih radi na posve drukčiji način. Takva je i "Euforija", autorski projekt Ksenije Zec, predstava koja je premijeru imala u petak, ali koja nema već nikakve veze s istoimenom planetarno popularnom TV serijom. Ksenija Zec, ugledna koreografkinja, autorica plesnih i dramskih predstava te predavačica na ADU, u ovu je ZKM-ovsku avanturu krenula od posve logičnog pitanja: što mi uopće znamo u generaciji Z?

Nakon što je zaključila da ne znamo ništa, počela je istraživati

zajedno s dramaturgom Sašom Božićem, koji je zajedno s glumcima i autor teksta. Tako je nastala priča o jednom razredu koji gledatelji sreću u trenutku kada se priprema za maturalsku večeru, dakle djevojke i mladići na korak su do završetka srednje škole (ovdje je to gimnazija) i na korak do mitskog stupanja u svijet odraslih. Teme koje se pojavljuju u tom razredu su očekivane: predrasude prema djevojci iz Hercegovine, problemi prihvaćanja vlastitog tijela, ali i vlastite seksualnosti, internetsko zlostavljanje zbog kojeg jedna djevojka promijenila školu, no ima tu i onog neočekivanog: poput krajnjeg desničara koji s jedva osamnaest godina prosipa fraze kakve dolaze iz mnogo odraslijeg (i ogrezlijeg) svijeta. A tu je, naravno, i "raska" koja čini sve kako bi sa svojim učenicima bila na istoj valnoj duljini.

Mladi, a predstava je namijenjena onima od dvanaest godina naviše, u tome će se prepoznati bez problema. Ono što začuđuje jest da smo se u mnogim situacijama, posebno emocionalnim dilemama, prepoznali i mi koji smo jako, jako davno izašli iz srednjoškolskih klupa. Je li to dokaz da se odrastanje nije previše promijenilo otkako je uronjeno u virtualni svijet ili samo odraz godina autora predstave, teško je reći.

No ono čime će "Euforija" zarobiti mlade gledatelje jest način glumačke igre. Ksenija Zec ovu je predstavu izgradila na "tehnici životinja", koju je i utemeljila na zagrebačkoj ADU, a glumci ZKM-a u

toj je ideji slijede na vrlo zanimljiv i zabavan način. Najbolji dio predstave upravo je onaj u kojem gledatelji upoznaju razred i otkrivaju kakve to životinje čuče u njima, a raspon ide doslovno od pileta do žirafe. To je jedinstveni poligon prave glumačke igre, jer nema tu nekih rekvizita ili posebnih kostima, dovoljna je jedna "hoodica" (za majmuna), malo perja (za čaplju iz Čapljinje) i neki pokrov koji će noge dvojice glumaca i glavu Nataše Dangubić pretvoriti u žirafu. Sve je tu zapravo na licu i tijelu glumaca i baš ta majstorska jednostavnost tvori istinsku magiju ove predstave, u kojoj će mladi doista otkriti jedno posve drukčije, njima blisko kazalište.

Šteta zbog praznog hoda

U dvosatnoj radnji ima praznog hoda i ponavljanja nekih elemenata igre pa bi predstava bila puno dinamičnija da je kraća pola sata. Ipak vizualna senzacija je koreografija na njezinu kraju, djelo Šimuna Stankova, a istaknuti treba doslovno sve glumce, počevši od Rakana Rushaidata, kojeg publika nikada nije vidjela u sličnom glumačkom izražaju, ali i mladog Luke Kneza, koji se u "tehnici životinja" snašao baš kao riba u vodi. No sjajni su i svi ostali: Hrvojka Begović (posebno kao dabar), Nataša Dangubić (ona je raska žirafa), Iva Kraljević, Mia Melcher, Andela Ramljak (čaplja za pamćenje), Ugo Korani, Toma Medvešek, Ivan Pašalić, Mateo Videk i Vedran Živolić.